

(Psalmul 73)

Bun este Domnul cu Israel,
Cu neamul care se-ncrede-n El.
Totuși, adesea m-am clătinat,
Cînd pe-a mea cale nu am vegheat.

(:Cînd m-am uitat la oamenii răi,
Cîtă încredere au în ei.
Lor nu le pasă, nu se gîndesc,
Numai la trupul lor pămîntesc:)

Rîd și se-amuză de neamul cel sfînt,
Și totuși, ei sînt cei tari pe pămînt.
Au tot ce vor și tot ce doresc,
A lor dorințe și le-nplinesc.

(:Plini de grăsimi, plini cu dezmăț,
Au masa plină ca la ospăț.
Lor nu le pasă de-acei lipsiți,
Oamenii mîndri sînt fericiți.:)

N-am priceput și n-am înțeles,
Și mă-ntrebam despre-acestea ades.
Cei care uită pe Dumnezeu,
Ei sînt scutiți de necaz și de greu.

(:Dar la sfîrșit, Domnul mi-a arătat,
Pe-acel lipsit, și omul bogat.
Cel credincios este-n cerul senin,
Iar omul rău va petrece în chin:)

Domnul îl pune pe loc stîncos,
Pe omul care-i necredincios.
El se înalță ca un viteaz,
Dar va cădea în veșnic necaz.

(:În Casa sfîntă cînd am intrat,
Toate acestea le-am învățat.
Care e soarta omului rău,
Și soarta noastră cu Dumnezeu:)

Merită frate să fii smerit,
Și pentru Domnul ,batjocorit.
Nu-ți mai întoarce privirea-napoi,
Spre-aceea care nu sînt cu noi.

(:Mergi înainte, fii credincios,
Cerul e-al nostru, cerul frumos.
Lumea aceasta este a lor,
Domnul ne dă nouă alt viitor:)

Și-n psalmul șaptezeci și trei,
Domnul vorbește de-aceia răi.
De soarta celui nemîntuit,
Unde vor merge ei la sfîrșit.

(:Bun este Domnul cu Israel,
Cu neamul care se-ncrede-n El.
Căci răsplătire El ne va da,
Dacă vom crede și vom răbda. Amin.